

prima instanță - O. Parfeni,
instanța de apel –N. Cernat, A. Pahopol, L. Bulgac,

ÎNCHEIERE

20 ianuarie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componență:
Președintele completului,

Judecători

Valeriu Doagă
Iuliana Oprea
Dumitru Mardari

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Macari Ivan, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Cooperativa de Construcție a Locuințelor nr.244 împotriva lui Macari Ivan privind încasarea datoriei, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 20 octombrie 2015, prin care a fost respins apelul declarat de către Macari Ivan și menținută hotărîrea judecătorei Buiucani mun. Chișinău din 01 iulie 2015,

c o n s t a t ă :

La 22 aprilie 2015 Cooperativa de Construcție a Locuințelor nr.244 s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva lui Macari Ivan în care a solicitat încasarea datoriei în mărime de 3700 lei și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea pretențiilor formulate a indicat că, în baza deciziei Preturii sectorului Buiucani Nr.10/2.19 din 02 octombrie 2001 lui Macari Ivan fiind membru al Cooperativei de Construcție a Locuințelor Nr.244 i-a fost repartizat apartamentul nr.49 în blocul locativ situat pe str. Liviu Deleanu, 7/3, mun. Chișinău.

În proiectul de construcție a blocului locativ era prevăzut dotarea bucătăriilor cu arogase electrice, fapt ce constituie cheltuieli mai mari la serviciile comunale față de blocurile locative dotate cu arogase de gaz.

La inițiativa Cooperativei de Construcție a Locuințelor nr.244 a fost inițiată procedura de obținere a condițiilor tehnice pentru proiectare și construcție a conductei de gaze către blocul locativ, obținînd pentru aceasta acordul în scris al tuturor locatarilor.

Indică că, pe parcursul anilor 2005-2009 au fost efectuate lucrări de proiectare și încheiate contractele cu organizațiile specializate în efectuarea lucrărilor de construcție și montaj a gazoductului.

La 20 noiembrie 2010, prin decizia adunării generale a membrilor Cooperativei de Construcție a Locuințelor Nr.244 a fost stabilit devizul de cheltuieli necesar pentru finalizarea și darea în exploatare a rețelelor de gaze precum și modalitatea de achitare a sumelor ce le revin fiecărui locatar în sumă de 7500 lei, conform devizului de cheltuieli.

Reieșind din situația financiară a locatarilor suma respectivă urma să fie

achitată de fiecare locatar pe parcursul efectuării lucrărilor până la momentul dării în exploatare a gazoductului. Rețelele de gaze au fost date în exploatare în luna februarie 2013, concomitent cu încheierea contractelor de livrare a gazelor cu fiecare locatar în parte.

Menționează că Macari Ivan, fiind proprietarul apartamentului nr.49 a acceptat racordarea apartamentului său la rețelele de gaze precum și condițiile de achitare a lucrărilor de gazificare, fapt confirmat prin scrisoarea de garanție către Cooperativa de Construcție a Locuințelor nr.244 din 08 septembrie 2005, înscrisul din anexa procesului verbal al adunării generale din 20 noiembrie 2010, precum și faptul achitării a sumei de 3800 lei.

Ulterior, Macari Ivan din motive neîntemeiate a refuzat să achite datoria față de Cooperativa de Construcție a Locuințelor nr.244 în mărime de 3 700 lei.

Prin hotărârea Judecătoriei Buiucani din 01 iulie 2015 s-a admis cererea de chemare în judecată înaintată de Cooperativa de Construcție a Locuințelor nr. 244.

S-a încasat de la Macari Ivan în beneficiul Cooperativei de Construcție a Locuințelor nr. 244 suma de 3 700 (trei mii șapte sute lei) și cheltuielile de judecată în sumă de 270 (două sute șaptezeci) lei.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 20 octombrie 2015, s-a respins apelul declarat de către Macari Ivan și s-a menținut hotărârea judecătoreiei Buiucani mun. Chișinău din 01 iulie 2015.

La 09 decembrie 2015, Macari Ivan a declarat recurs împotriva hotărârilor judecătorești, cerînd casarea acestora și emiterea unei noi decizii de respingere a pretențiilor înaintate de către Cooperativa de Construcție a Locuințelor nr. 244.

În motivarea recursului, a indicat că, atît decizia instanței de apel, cît și hotărîrea primei instanțe au fost adoptate cu aplicarea eronată a normelor de drept material.

Consideră recurentul că nu are nici o obligație de a achita suma de 3700 lei Cooperativei de Construcție a Locuințelor nr. 244, pentru conectarea la rețeaua de gaze naturale deoarece nu există nici un temei legal.

Susține că a achitat suma necesară pentru gaze și conectarea la rețeaua. Instanța de apel nu a combătut prin argumente întemeiate motivele invocate drept temei pentru examinarea apelului și prin acest fapt i-a încălcat drepturile sale.

Totodată a invocat recurentul că instanțele de judecată nu au constatat și elucidat toate circumstanțele care au importanță pentru justa soluționare a pricinii.

Prin urmare, recurentul și-a întemeiat pretențiile invocate în recurs prin prisma prevederilor art. 432, alin. (2), lit. a) și b) Cod de Procedură Civilă, care statuează expres că se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată.

Prin referința depusă la 12 ianuarie 2016 Cooperativa de Construcție a Locuințelor nr.244 a indicat că argumentele invocate în recurs sunt similare cu argumentele invocate în cadrul examinării cauzei în fond, iar recurentul nu demonstrează ilegalitatea hotărârilor.

Consideră că soluțiile date de instanțele ierarhic inferioare sunt juste și corecte, probele fiind apreciate în conformitate cu prevederile art. 130 Cod de Procedură Civilă. A pledat pentru inadmisibilitatea recursului.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după

parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

La materialele dosarului este anexată scrisoarea Curții de Apel Chișinău (f.d.133) care atestă că decizia a fost expediată în adresa participanților la proces la 30 octombrie 2015, iar data confirmării recepționării ei nu este cunoscută, astfel se denotă că recurentul s-a conformat prevederilor legale și recursul declarat la 09 decembrie 2015, este depus în termen, potrivit prevederilor art.434 Cod de Procedură Civilă.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de Procedură Civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de Procedură Civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației, în viziunea recurentului, fără a indica un temei prevăzut de art.432 alin.(2), (3) și (4) Codul de procedură civilă, sunt inadmisibile din considerentele că nu se încadrează în prevederile art. 432 alin.(2), (3) și (4) Codul de procedură civilă și nu constituie temei de casare a deciziei, deoarece recursul exercitat are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei dar nu și temeinicia în fapt.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și jurisprudența CEDO, conform căreia recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcei contra Irlandei, 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocat în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat în mod corespunzător.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care

se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Tot odată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs. Prin prisma art. 432 alin.(4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă. Din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

Argumentele invocate de către recurent poartă un caracter declarativ, se combat cu probele administrate și nu au suport legal.

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere că instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, cu respectarea normelor de drept material, procedural și apreciind corect probele administrate a emis o hotărâre legală, iar argumentele invocate de Macari Ivan, în cererea de recurs poartă caracter declarativ și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 Cod de Procedură Civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Macari Ivan se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,

Valeriu Doagă

Judecători

Iuliana Oprea

Dumitru Mardari